

Mgr. Tomáš Hampl

Projev na 7. sekání na bývalé Juránkově chatě

Scházíme se na tomto kultovním místě již posedmé, abychom zavzpomínali na doby dávno minulé, kdy Šumava čile pulzovala hospodářským životem, ale i aktivitami turistickými či sportovními.

Všichni, kteří jste absolvovali předchozí ročníky zdejšího setkání, jste si měli možnost vyzkoušet všechny cesty a stezky, které sem z Čech směřují. Je pravdou, že mnohé z nich by již potřebovaly údržbu, stále jsou však po 55-ti letech v terénu dobře znatelné. Žádnou z nich však nelze vyznačit a tedy i zprůchodnit, neb vedou v těsné blízkosti ptačích rezervací, či je dokonce protínají. Vedeme letitá jednání o zpřístupnění Královského Hvozdu z české strany, stejně jako o obnovení zdejší chaty, bohužel zatím bezúspěšně. Za celé, porevoluční období se několikrát sešli zástupci obou národních parků, vzájemně zde na Šumavě sousedících. Uzavřeli řadu dohod o spolupráci a jak tyto dohody jsou z naší strany dodržovány Vám sdělí zde přítomný Radovan Holub, jenž se kdysi některých jednání osobně zúčastnil.

Nalézáme se v době nepochopitelných absurdit, které si bohužel všichni ani neuvědomujeme. Většina z nás s nepříjemnými pocity vnímáme úpornou snahu fanatiků z řad ochránců přírody chránit vše živé i neživé s cílem Šumavu uzavřít a vylidnit.

Stále častěji nabývám dojmu, že jejich snem je dosáhnout stavu, jaký panoval za minulého režimu, kdy vyvolené za elektrickými dráty též nebylo vidět a mohli si tam tudíž dělat, co se jim zlíbilo.

Ačkoli jsme státeček malý, presto si můžeme dovolit provozovat několik gigantických strelnic a cvičišť, již s oblibou využívají armády celé Severoatlantické Aliance.

Pokud k těmto nepřístupným plochám přidáme 4 národní parky, 25 chráněných krajinných oblastí, 110 národních přírodních rezervací, 113 národních přírodních památek, 809 přírodních rezervací a 1357 přírodních památek, pak musí být každému z nás jasné, že brzy již nebudeme mít kam šlápnout a na co sáhnout! Považte, zda-li najdete na mapě světa stát, v němž je pohoří, jehož všechny tři nejvyšší vrcholy jsou nepřístupné! Je tomu tak možná na pomezí Indie a Pakistánu, kde panuje válečný stav už desetiletí, či možná jako v Severní Koreji. Na střední Evropu je to však trochu „silné kafe“.

Mnohé organizace ochrany přírody za vydatné podpory části vědecké elity některých našich univerzit ve veřejných sdělovacích prostředcích opakovaně straší širokou veřejnost lživými informacemi o plánované výstavbě megalomanských gigantických rekreačních a sportovních areálů na území Šumavy, která by měla být chráněna. Nic z toho se však ve skutečnosti nezrealizovalo, naopak to málo, co na Šumavě po předchozích generacích ještě zbylo, je zejména posledním vedením NP systematicky likvidováno.

Ojedinělou světlou výjimkou na Šumavě, kde se ledy pohnuly normálním směrem, je Lipno. Tamní letní i zimní rekreačně sportovní areály získávají stále více

spokojených návštěvníků i přesto, že pro ochránce přírody je to „trn v oku“.

Na opačné straně Šumavy u našich sousedů je takových areálů celá řada. Fungují úspěšně v souladu s přírodou již po mnoho let, vždyť jistě celá řada z Vás je nucená je pravidelně navštěvovat, neb u nás chybí.

Též na naší straně Šumavy jsou desítky vrcholů s dostatečnou nadmořskou výškou. Mají vhodně situované severní svahy a vydatné vodní zdroje, počínaje na jihu Kleti a konče na Dyleni na Mariánskolázeňsku.

Leč jakoby zázrakem, všechna tato teritoria se rozprostírají právě tam, kde se nalézají tolik unikátních a nenahraditelných porostů a živočichů, že lidský pohyb, či snad dokonce stavební činnost jsou tam navždy zapovězeny.

Nezbývá nám tedy než vyvážet další miliony do Bavor či Alp, znečišťovat všechny silniční přechody Šumavy výfukovými zplodinami, hlukem motorů našich vozidel plašit tamní zvěř. To vše našim slavným ochráncům přírody však nevádí.

Zvedněte konečně hlavy a ohnuté hřbety, tento stav přece nikoho z vás, kteří to myslíme se Šumavou dobře, nemůže nechat lhostejným. Šumava vždy byla a musí být stejně jako ostatní naše pohoří místem pro aktivní rekreačně zdravotní a sportovní pobyty.

Je jen a jen na nás, abychom všem těm zabeđeným pomatencům stojícím na opačném břehu dali najevo, že si to nenecháme líbit. Po dalších pralesích netoužíme, stačí nám ten, co má pak ředitel NP na Boubíně hned za domem.

Rozhodně se nespokojíme s nákladnými ukázkovými výběhy divoké šumavské zvěře či informačními centry podél silnic.

Rádi bychom uvítali přístupné vrcholové partie Šumavy, jako je tomu u našich sousedů a bylo tomu před válkou i u nás. Též nám tady chybí tábořiště nepostrádající alespoň ohniště o zdroj vody, stejně jako odpočívadlo se střechem nad hlavou, včetně alespoň mobilních WC s koši na odpadky na všech navštěvovanějších místech Šumavy.

Pevně věřím, že vy, kteří jste se tu dnes sešli, byste byli neradi, kdyby jednou vaši potomci nechápavě kroutili hlavou nad tím, že jsme připustili, aby se ze Šumavy stal pouze nepřístupný skanzen.